

СЦЕНА ШЕСТАЯ.

Милордъ, Бонфилъ, и Кавалерина Ернол.

Ерн. Добро видѣніе. (камъ Бонфила на отхожданіе).

Бон. Чекай.

Ерн. Е, остави мя да си ида. Артюръ не мя плаши.

Бон. Искренно кажи ми . . . .

Ерн. Нито отъ сердце, нито отъ умъ, нито отъ чувство самъ лишенъ.

Бон. Отговорися. (силно).

Ерн. Азъ кой-то самъ путешествувалъ.

Бон. Отговори ми ся (съ по високо разлютеніе).

Ерн. На какво искашь да ти ся отговоря?

Бон. На все щото тя попытамъ. Какъ завари Милордъ Артюра и Памела?

Ерн. Самички.

Бон. Гдѣ?

Ерн. Во стая-та.

Бон. Когда?

Ерн. Преди малко.

Бон. Какъ влѣзе ты?

Ерн. Отъ врата-та.